

18. oktober 2005

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 4 af 7. oktober 2005 (L2 § 7 spørgsmål 1-4)

Spørgsmål:

”I forbindelse med overgangen til omkostningsbevillinger og –regnskab ønskes oplyst om baggrunden og begrundelsen for at investeringer i infrastruktur (veje, broer, jernbane mv.) samt investeringer i nationalejendom er undtaget fra en opgørelse af balanceposter, når disse er af væsentlig finanspolitisk betydning?”

Svar:

Omkostningsbevillinger vil omfatte alle drifts- og investeringsaktiviteter i staten med undtagelse af de områder, hvor særlige samfundsmæssige hensyn gør sig gældende. Som det fremgår af akt 163 som tiltrådt af Finansudvalget 24. juni 2004 vil investeringer i infrastruktur og nationalejendom være undtaget fra bevillingsreformen. For disse områder udgiftsføres og budgetteres efter de hidtil gældende principper.

Nationalejendom er undtaget fra omkostningsreformen, idet nationalejendom er svært at værdiansætte og værdien af nationalejendomme ikke forringes på traditionel vis.

Nationalejendom er aktiver som søges forvaltet og bevaret for kommende generationer med henvisning til aktivernes kulturelle, miljømæssige eller historiske relationer. Nationalejendom omfatter historiske bygninger, arkæologiske steder, militær og videnskabeligt materiel af historisk betydning samt kunstværker. I relation til det omkostningsbaserede regnskab udgør nationalejendomme et særligt forvaltningsområde. Nationalejendom betragtes ikke som en ressource for virksomheden, men snarere som et betroet aktiv, og skal derfor ikke værdiansættes. Der foretages ikke afskrivning på sådanne aktiver, da der ikke finder en traditionel værdiforringelse sted for sådanne aktiver. De ressourcer virksomheden anvender ved forvaltningen af nationalejendom skal indgå på lige fod med de ressourcer, der i øvrigt indgår i virksomhedens drift, men skal om nødvendigt kunne relateres til forvaltningsområdet.

Infrastruktur er undtaget fra omkostningsreformen idet der er en række forhold, der gør, at infrastruktur vanskeligt kan sidestilles med andre aktiver af mere driftsmæssig karakter.

Infrastruktur omfatter veje, broer, jernbaneanlæg, kystbeskyttelses anlæg. Da infrastruktur er kendetegnet ved en bred samfundsmæssig betydning, vil der ved overvejelser om investeringsomfanget indgå forskellige hensyn

– bl.a. konjunkturpolitiske, regionale og miljømæssige hensyn, udover de økonomiske og rentabilitetsmæssige overvejelser. Hertil kommer, at investeringer i infrastruktur som hovedregel er langfristede investeringer af et væsentlig beløbsmæssig omfang. Investering i infrastrukturelle aktiver kan derfor vanskeligt sidestilles med andre typer af materielle aktiver af mere driftsmæssig karakter. Tilsvarende vil det som hovedregel være vanskeligt at finde et objektive vurderingsgrundlag for vedligeholdelsesbehovet, da udefrakommende samfunds- og naturrelaterede faktorer kan få en væsentlig indflydelse på i hvor stort omfang en vedligeholdelsesindsats er påkrævet.